

SYTTENDE KAPITEL

Det gik ikke ofte paa, at Philip Salomons indbød til virkeligt Selskab; men skete dette, var det altid i stor Stil. Ivan — Familjens beskikkede Ceremonimester — udfærdigede ved saadanne Lejligheder lang Tid i Forvejen et formeligt Festprogram, som han forelagde Forældrene til Godkendelse, og han sørgede altid for en eller anden Overraskelse, paa hvilken han — som han sagde — „kunde opbygge Succes'en“, enten det nu var en særlig pragtfuld Blomsterudsmykning af Værelserne eller et originalt Indfald til Efterretten — eller til Kotillonon, ifald Talen var om Bal.

Han havde dennegang gjort sig ganske særlige Anstrengelser. I det Haab, at Festen — foruden at være til Ære for de hjemvendte Nygifte — skulde kunne blive en Indvielseshøjtidelighed for Pers Stovværk, havde han foreslaaet at illuminere Haven og at afbrænde et Fyrværkeri, hvad Philip Salomon imidlertid paa det bestemteste havde modsat sig. Han havde dog faaet Lov til at ophænge nogle Lysballoner i Træerne ud mod Vandet, hvad der efter hans Mening vilde være af grandios Virkning. Desuden havde han en meget stor Overraskelse i Baghaanden. Han kaldte det for Festens *clou*.

Endnu før Udsmykningen af Stuerne var helt færdig, og mens Familjens forskellige Medlemmer opholdt sig i Sovekamrene i Færd med Omklædningen, indfandt Per sig. Han havde glemt at forhøre sig om, til hvilket Klokkeslet der var bleven indbudt, og havde nu det Uheld at komme en Times tid for tidlig.

Han var i Forvejen i meget daarligt Lune. Han havde ved sin Hjemkomst om Natten fundet en stor Papirrulle paa sit Bord. Det var Max Bernhardt, der tilbagesendte ham de Tegninger og Overslagsberegninger, han i sin Tid havde modtaget gennem Ivan. Trods sin Træthed, og skønt det var sent